GENERALINIO ADVOKATO
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE IŠVADA,
pateikta 2020 m. birželio 18 d.[1]

Byla C-320/19

Ingredion Germany GmbH
prieš
Vokietijos Federacinė Respubliką

(*Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas, Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2003/87/EB – Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema – 3 straipsnio h punktas – Sąvoka „naujas rinkos dalyvis“ – 10a straipsnis – Nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pereinamojo laikotarpio tvarka – Sprendimas 2011/278/ES – Nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimas naujiems rinkos dalyviams – Įrenginio technologinio proceso dalis, susijusi su kuro santykiniu taršos rodikliu – 18 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalies antra pastraipa – Su kuru susijusios veiklos lygio nustatymas – Atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas – Reikalavimas, kad šis koeficientas būtų mažesnis už 100 %“

I. Įžanga

1. *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas, Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Direktyvos 2003/87/EB[2], kuria nustatoma šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema Europos Sąjungoje 3 straipsnio h punkto ir 10a straipsnio bei Sprendimo 2011/278/ES[3], nustatančio suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pereinamojo laikotarpio taisykles, 18 straipsnio 1 dalies c punkto ir 2 dalies antros pastraipos išaiškinimo.

2. Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Ingredion Germany GmbH* (toliau – *Ingredion* arba pareiškėja pagrindinėje byloje) ir Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos *Umweltbundesamt* (Federalinė aplinkos agentūra), ginčą dėl paraiškos dėl nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo įrenginiui, kuris pagal Direktyvos 2003/87[4] 3 straipsnio h punktą turi būti laikomas „nauju rinkos dalyviu“.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Sąjungoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631), iš dalies pakeista 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB (OL L 140, 2009, p. 63) (toliau – Direktyva 2003/87).

3 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimas, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 130, 2011, p. 1).

4 Reikia priminti, kad pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio h punkte pateiktą apibrėžtį į „naujo rinkos dalyvio“ sąvoką patenka „įrenginys <…> kuriam po 2011 m. birželio 30 d. pirmą kartą išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas“. Su „naujais rinkos dalyviais“ susijusios nuostatos išdėstytos Sprendimo 2011/278 IV skyriuje.

3. Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar nustatant preliminarų metinį nemokamų taršos leidimų, suteikiamų vienai iš šio įrenginio technologinio proceso dalių, kuriai reikia taikyti kuro santykinį taršos rodiklį, skaičių Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 1 dalies c punkte ir 2 dalies antroje pastraipoje nurodytas atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %

4. Šį klausimą galima priskirti prie klausimų, jau kuris laikas nagrinėjamų jurisprudencijoje, susijusioje su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema ir nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pereinamojo laikotarpio taisyklėmis[5]; tiesa, jis Teisingumo Teismui suteikia galimybę pirmą kartą išnagrinėti „naujiems rinkos dalyviams“ taikomą tvarką.

5. Atlikęs analizę, Teisingumo Teismui pasiūlysiu nuspręsti, kad pagal šią tvarką tokiai su kuro santykiniu taršos rodikliu susijusiai įrenginio technologinio proceso daliai, kurią eksploatuoja *Ingredion*, remiantis pagrindinės bylos aplinkybėmis atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

1. Direktyva 2003/87

6. Direktyvos 2003/87 3 straipsnyje „Apibrėžimai“ nustatyta:

„Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

<…>

h) „naujas rinkos dalyvis“

– įrenginys, vykdantis vieną arba daugiau I priede nurodytų veiklos rūšių ir kuriam po 2011 m. birželio 30 d. pirmą kartą išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas, arba

– įrenginys, pirmą kartą vykdantis veiklą, įtrauktą į Bendrijos sistemą pagal 24 straipsnio 1 arba 2 dalį, arba

– įrenginys, vykdantis vieną arba daugiau I priede nurodytų veiklos rūšių arba veiklą, įtrauktą į Bendrijos sistemą pagal 24 straipsnio 1 arba 2 dalį, ir kurio pajėgumai buvo žymiai išplėsti po 2011 m. birželio 30 d.; tik tiek, kiek tai susiję su tokiu išplėtimu;

<…>“

7. Šios direktyvos 10a straipsnyje „Nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pereinamuoju laikotarpiu Bendrijos taisyklės“ nustatyta:

„1. Ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija priima visai Bendrijai taikomas ir visiškai suderintas įgyvendinimo priemones <…>

5 Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų klausimu jau, be kita ko, turėjau galimybę pateikti savo išvadas bylose *INEOS Köln* (C-572/16, EU:C:2017:896) ir *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167).

Pirmoje pastraipoje nurodytomis priemonėmis kiek įmanoma apibrėžiami visos Bendrijos *ex ante* santykiniai taršos rodikliai siekiant užtikrinti, kad leidimai būtų skirstomi skatinant mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas bei naudoti efektyviai energiją vartojančias technologijas, atsižvelgiant į efektyviausius metodus <…> ir kad nebūtų skatinama didinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų.

<…>

7. Penki procentai viso Bendrijos apyvartinių taršos leidimų kiekio, nustatyto pagal 9 ir 9a straipsnius 2013–2020 m. laikotarpiui, atidedami naujiems rinkos dalyviams – tai didžiausias leidimų kiekis, kurį galima paskirstyti naujiems rinkos dalyviams vadovaujantis pagal šio straipsnio 1 dalį priimtomis taisyklėmis.<…>

<…>

Ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija priima suderintas naujo rinkos dalyvio sąvokos taikymo taisykles, pirmiausia kiek tai susiję su sąvoka „didelis išplėtimas“.

<…>“

2. Sprendimas 2011/278

8. Sprendimo 2011/278 17 straipsnyje „Nemokamų ATL paraiška“ yra 4 dalis, joje nustatyta:

„Valstybės narės reikalauja, kad Direktyvos [2003/87] 3 straipsnio h dalyje nurodytus įrenginius, išskyrus tuos, kurių pajėgumas labai išplėstas po 2011 m. birželio 30 d., eksploatuojantys veiklos vykdytojai nustatytų kiekvienos įrenginio technologinio proceso dalies pradinį įrengtąjį pajėgumą pagal 7 straipsnio 3 dalyje išdėstytą metodiką, atskaitos tašku naudodami ištisinį [90] dienų laikotarpį, pagal kurį nustatoma įprastos eksploatacijos pradžia. Valstybės narės patvirtina kiekvienos įrenginio technologinio proceso dalies pradinį įrengtąjį pajėgumą prieš skaičiuodamos tam įrenginiui suteiktinus ATL.“

9. Šio sprendimo 18 straipsnyje „Veiklos lygiai“ nustatyta:

„1. Direktyvos [2003/87] 3 straipsnio h dalyje nurodytų įrenginių atveju, išskyrus įrenginius, kurių pajėgumas labai išplėstas po 2011 m. birželio 30 d., valstybės narės nustato kiekvieno įrenginio veiklos lygius taip:

<…>

c) su kuru susijęs veiklos lygis yra pradinis atitinkamo įrenginio įrengtasis kuro, vartojamo gaminant neišmatuojamą šilumą, suvartojamą gaminant produktus, mechaninę energiją (išskyrus suvartojamą elektros energijai gaminti), šildymui arba vėsinimui (išskyrus suvartojamą elektros energijai gaminti), įskaitant saugos fakelų deginimą, vartojimo pajėgumas, padaugintas iš atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento;

<…>

2. <…>

Atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą, nurodytą 1 dalies b–d punktuose, nustato valstybės narės, remdamosi tinkamai pagrįsta ir nepriklausomo tikrintojo patikrinta informacija apie įrenginio numatomą įprastą eksploataciją, priežiūrą, bendrą gamybos ciklą, efektyvaus energijos vartojimo būdus ir tipinį pajėgumo naudojimą atitinkamame sektoriuje, palyginus su informacija apie atitinkamą sektorių.

<…>

3. Įrenginių, kurių pajėgumas buvo labai išplėstas po 2011 m. birželio 30 d., atveju valstybės narės pagal 1 dalį nustato tik įrenginio technologinio proceso dalies, kurios pajėgumas išplėstas, padidinto pajėgumo veiklos lygį.

Įrenginių, kurių pajėgumas buvo labai sumažintas po 2011 m. birželio 30 d., atveju valstybės narės pagal 1 dalį nustato tik įrenginio technologinio proceso dalies, kurios pajėgumas sumažintas, sumažinto pajėgumo veiklos lygį.“

10. Minėto sprendimo 19 straipsnyje „ATL suteikimas naujiems rinkos dalyviams“ nustatyta:

„1. Kad suteiktų ATL naujiems rinkos dalyviams, išskyrus leidimus įrenginiams, nurodytiems Direktyvos [2003/87] 3 straipsnio h dalies 3 įtraukoje, valstybės narės toliau nurodytu būdu apskaičiuoja preliminarų metinį nemokamų ATL, suteiktinų kiekvienai įrenginio technologinio proceso daliai nuo įrenginio įprastos eksploatacijos pradžios, skaičių:

<…>

c) kiekvienos įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, preliminarus konkrečiais metais nemokamai suteikiamų ATL skaičius yra kuro santykinio taršos rodiklio vertė, nurodyta I priede, padauginta iš veiklos lygio, susijusio su kuru, vertės;

<…>

4. Valstybės narės nedelsdamos Komisijai praneša preliminarų bendrą metinį nemokamai suteikiamų apyvartinių taršos leidimų skaičių. ATL, esantys naujiems rinkos dalyviams skirtame rezerve, sukurtame pagal Direktyvos [2003/87] 10a straipsnio 7 dalį, suteikiami įrenginius eksploatuojantiems veiklos vykdytojams iš eilės pagal minėto pranešimo gavimo datą.

Komisija gali atmesti preliminarų bendrą metinį atitinkamam įrenginiui nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių. Jei Komisija šio preliminaraus bendro metinio nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičiaus neatmeta, atitinkama valstybė narė po to nustato galutinį metinį nemokamų ATL skaičių.“

B. Vokietijos teisė

11. 2011 m. liepos 21 d. *Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz* (Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos įstatymas) (*BGBl.* 2011 I, p. 1475) 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Įrenginio eksploatuotojams nemokamai suteikiami apyvartiniai taršos leidimai pagal principus, įtvirtintus <…> Direktyvos [2003/87] 10a straipsnyje <…> ir Sprendime [2011/278] <…>“

12. 2011 m. rugsėjo 26 d. *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Nutarimas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimo 2013–2020 m. prekybos laikotarpiu (*BGBl.* I 2011, p. 1921, toliau – *ZuV 2020*) 2 straipsnyje numatyta:

„<…>

10. Nauji įrenginiai

Visi nauji rinkos dalyviai, kaip jie suprantami pagal Direktyvos [2003/87] 3 straipsnio h punkto pirmą įtrauką;

<…>“

13. *ZuV 2020* 16 straipsnyje „Nemokamų apyvartinių taršos leidimų paraiška“ nustatyta:

„1. Nauji rinkos dalyviai paraiškas nemokamiems apyvartiniams taršos leidimams gauti pateikia per vienus metus nuo įprastos įrenginio eksploatacijos pradžios, didelio įrenginio pajėgumo išplėtimo atvejais – per vienus metus nuo eksploatacijos (atlikus pakeitimus) pradžios.

<…>

4. Naujų įrenginių kiekvieno elemento, dėl kurio prašoma leidimo, pradinis įrengtasis pajėgumas, nukrypstant nuo 4 straipsnio, atitinka dviejų mėnesių, per kuriuos produkcija buvo didžiausia, produkcijos vidurkį nepertraukiamu 90 dienų laikotarpiu, kuriuo remiantis nustatoma įprastos eksploatacijos pradžia, patikslinus pagal kalendorinius metus.

<…>“

14. *ZuV 2020* 17 straipsnyje „Naujų rinkos dalyvių veiklos lygiai“ numatyta:

„1. Naujų įrenginių pagal 3 straipsnį nustatomų elementų, dėl kurių prašoma leidimo, išduodant leidimus reikšmingi veiklos lygiai nustatomi taip:

<…>

3) elemento, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį, su kuru susijusios veiklos lygis atitinka atitinkamo elemento, dėl kurio prašoma leidimo, pradinį įrengtąjį pajėgumą, padaugintą iš atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento.

<…>

2. 1 dalies 2–4 punktuose minimas atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas nustatomas remiantis pareiškėjo duomenimis apie:

1) faktinę elemento, dėl kurio prašoma leidimo, eksploataciją iki paraiškos pateikimo ir apie planuojamą įrenginio arba elemento, dėl kurio prašoma leidimo, eksploataciją, jų numatomus techninės priežiūros laikotarpius ir produkcijos ciklus;

2) naudojamas technologijas, kurios mažina bendrą energijos suvartojimą ir išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir gali turėti įtakos įrenginio atitinkamam pajėgumo naudojimo koeficientui;

3) tipinį pajėgumo naudojimą atitinkamuose sektoriuose.

<…>“ [6]

15. *ZuV 2020* 18 straipsnyje „Apyvartinių taršos leidimų suteikimas naujiems rinkos dalyviams“ nurodyta:

„1. Suteikdama apyvartinius taršos leidimus naujiems įrenginiams, preliminarų metinį apyvartinių taršos leidimų, kurie turi būti nemokamai suteikti už skaičiuojant nuo įrenginio įprastos eksploatacijos pradžios likusius 2013–2020 m. prekybos laikotarpio metus, kiekį kompetentinga institucija apskaičiuoja toliau nurodytu būdu atskirai kiekvienam elementui, dėl kurio prašoma leidimo:

<…>

3) kiekvienam elementui, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį, nemokamai suteiktinas preliminarus metinis apyvartinių taršos leidimų skaičius atitinka išmetamų teršalų kiekio dydį ir su kuru susijusios veiklos lygį.

<…>“

III. Pagrindinė byla, prejudicinis klausimas ir procesas Teisingumo Teisme

16. *Ingredion*, pareiškėja pagrindinėje byloje, Hamburge (Vokietija) eksploatuoja krakmolo produktų gamybos įrenginį [7]. Šį įrenginį, be kita ko, sudaro tokie komponentai: oro kaitinimo įrenginys ir garo generatorius, kuriuose krakmolo gamybai reikalingai šilumai gaminti naudojami garai ir gamtinės dujos.

17. 2014 m. rugpjūčio 8 d. *Ingredion* kreipėsi į *Deutsche Emissionshandelsstelle* (Vokietijos apyvartinių taršos leidimų pardavimo tarnyba, toliau – *DEHSt*), prašydama suteikti šiems dviem komponentams nemokamų apyvartinių taršos leidimų. Dėl vieno iš minėtų komponentų ji savo prašymą grindė šilumos santykiniu taršos rodikliu, kitą – kuro santykiniu taršos rodikliu [8].

18. Siekdama nustatyti preliminarų apyvartinių taršos leidimų skaičių, kurie nemokamai galėjo būti suteikti dėl įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, *DEHSt* pirmiausia atsižvelgė į 109 % atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą. Iš tikrųjų pagal *Ingredion* pateiktus duomenis šios įrenginio technologinio proceso dalies faktinis naudojimas laikotarpiu nuo įprastos eksploatacijos pradžios 2013 m. rugpjūčio 15 d. iki paraiškos dėl apyvartinių taršos leidimų suteikimo pateikimo 2014 m. birželio 20 d. buvo didesnis nei 100 % jos pradinio įrengtojo pajėgumo [9].

6 Reikia konstatuoti, kad Sprendime 2011/278 vartojamas terminas „įrenginio technologinio proceso dalis“, o ne „elementas, dėl kurio prašoma leidimo“. Taip pat šiame sprendime vartojamas terminas „kuro santykinis taršos rodiklis“, o ne „išmetamų teršalų kiekis“. Toliau šioje išvadoje vartosiu tik minėtame sprendime nurodytus terminus, nes jų aiškinimas taip pat galioja tiems, kurie vartojami *ZuV 2020*.

7 Krakmolo produktai apima visus žemės ūkio maisto produktus, kuriuose yra krakmolo.

8 Kaip pažymėjau savo išvadoje byloje *INEOS Köln* (C-572/16, EU:C:2017:896, 58 punktas ir 35 išnaša), iš esmės „[S]antykinis taršos rodiklis yra tam tikras <…> emisijos kiekis, kurį Komisija pripažįsta būtinu tam tikram atitinkamo produkto kiekiui pagaminti“ (žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą bylose *Borealis Polyolefine ir kt.* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2015:754, 40 punktas)). Siekdamos apskaičiuoti preliminarų metinį nemokamai suteiktinų leidimų skaičių, valstybės narės privalo pagal Sprendimo 2011/278 6 straipsnį, atskirti įrenginio technologinio proceso dalis, atsižvelgdamos į jų veiklą, kad būtų galima nustatyti, ar reikia taikyti „produkto“, „šilumos“, „kuro santykinį taršos rodiklį“ ar specialų „per įrenginio technologinio proceso dalį išsiskiriančios emisijos“ koeficientą (2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Borealis ir kt.*, C-180/15, EU:C:2016:647, 61 punktas ir 2018 m. sausio 18 d. Sprendimo *INEOS*, C-58/17, EU:C:2018:19, 28 punktas). Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad Sprendimo 2011/278 3 straipsnyje įtvirtintos su produkto, šilumos, kuro santykiniais taršos rodikliais ir su procese išsiskiriančiomis šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis susijusių įrenginio technologinio proceso dalių apibrėžtys negalėjo būti keičiamos viena kita (2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Borealis ir kt.*, C-180/15, EU:C:2016:647, 62 punktas).

9 Kiek tai susiję su pradiniu įrengtuoju pajėgumu, reikia priminti, kad Sprendimo 2011/278 17 straipsnio 4 dalyje iš esmės nustatyta, kad kiekvienos įrenginių, nurodytų Direktyvos 2003/87 3 straipsnio h dalyje, t. y. naujų rinkos dalyvių, išskyrus tuos, kurių pajėgumas labai išplėstas po 2011 m. birželio 30 d., technologinio proceso dalies pradinis įrengtasis pajėgumas nustatomas kaip atskaitos tašką naudojant „ištisinį [90] dienų laikotarpį, pagal kurį nustatoma įprastos eksploatacijos pradžia“ (taip pat žr. šios išvados 8 punktą).

19. *DEHSt* taip pat laikėsi nuomonės, kad atsižvelgiant į tai, jog savo 2015 m. kovo 24 d. sprendime [10] Komisija nesutiko, kad būtų taikomas 100 % arba didesnis atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas trims kitiems įrenginiams Vokietijoje, reikėjo remtis 99,9 %, o ne 109 % atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu. Šiuo pagrindu ji 2015 m. rugsėjo 1 d. sprendimu nustatė *Ingredion* 2013–2020 m. prekybos laikotarpiui skirtų nemokamų apyvartinių taršos leidimų skaičių.

20. Pareiškėja pagrindinėje byloje pateikė prieštaravimą dėl šio sprendimo. Jos prieštaravimas buvo atmestas 2017 m. liepos 7 d. sprendimu, kuris jai buvo įteiktas 2017 m. liepos 10 d. Tokį sprendimą *DEHSt* motyvavo remdamasi ne tik 2015 m. kovo 24 d. Komisijos sprendimu, bet taip pat pastarosios paskelbtomis gairėmis [11].

21. 2017 m. rugpjūčio 9 d. pateiktu skundu *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas) pareiškėja pagrindinėje byloje toliau prašė tenkinti jos reikalavimą.

22. 2019 m. sausio 28 d. sprendimu *DEHSt* atšaukė 2015 m. rugsėjo 1 d. sprendimą tiek, kiek paraiškoje dėl apyvartinių taršos leidimų suteikimo buvo padaryta skaičiavimo klaida dėl įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu. Atsižvelgusi į šią skaičiavimo klaidą, 2019 m. sausio 20 d. *Igredion* patikslino skunde reiškiamą reikalavimą.

23. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad sprendimas jo nagrinėjamoje byloje priklauso nuo to, ar pagal Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą atitinkamas įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, kuriai, kaip ir *Ingredion* technologinio proceso daliai, taikoma „naujiems rinkos dalyviams“ taikoma tvarka, pajėgumo naudojimo koeficientas gali būti didesnis už 100 % arba lygus 100 %.

24. Visų pirma šis teismas pažymi, kad šioje nuostatoje nenurodyta, jog atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turėtų būti mažesnis už 100 %. Jis konstatuoja, kad jo nagrinėjamos bylos aplinkybėmis didesnio koeficiento taikymas galimas remiantis nepriklausomai patvirtinta ir patikrinta informacija, susijusia ne tik su įprasta nustatyta *Ingredion* įrenginio technologinio proceso dalies eksploatacija, bet taip pat su jos faktine eksploatacija iki paraiškos pateikimo. Jis priduria, kad skirtingai nuo esamų įrenginių [12], vadovaujantis Sprendimo 2011/278 17 straipsnio 4 dalimi bazinis laikotarpis naujų rinkos dalyviu atveju yra 90 dienų nuo įprastos eksploatacijos pradžios, o ne ketverių metų laikotarpis [13].

10 2015 m. kovo 24 d. Sprendimas C (2015) 1733 dėl bendro preliminaraus apyvartinių taršos leidimų skaičiaus, iš rezervo skiriamo naujiems rinkos dalyviams, kuris nemokamai skirtinas Vokietijos įrenginiams, kurių registracijos numeriai yra DE000000000001744, DE000000000201341 ir DE000000000203762.

11 Su šiais dokumentais – „Guidance Document n°2 on the harmonized free allocation methodology for the ES-ETS post 2012 (Guidance on allocation methodologies)“ [Gairės Nr. 2 dėl suderinto nemokamų taršos leidimų suteikimo metodo Europos Sąjungoje po 2012 m. (Suteikimo metodikos gairės)] ir „Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications“ [Dažnai užduodami klausimai dėl paraiškų, susijusių su naujais rinkos dalyviais ir veiklos nutraukimu] – galima susipažinti Komisijos interneto svetainėje šiuo adresu: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

12 Pagal Sprendimo 2011/278 3 straipsnio a punktą „esami įrenginiai“ apibrėžti kaip „bet koks įrenginys <…>, kuriam i) leidimas išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas išduotas anksčiau kaip 2011 m. birželio 30 d.; arba | ii) kuris faktiškai veikia, kuriam visi reikiami aplinkosaugos leidimai, įskaitant, jei taikoma, <…>, išduoti anksčiau kaip 2011 m. birželio 30 d. ir kuris iki 2011 m. birželio 30 d. atitinka visus kitus atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustatytus kriterijus <…>“.

13 Sprendimo 2011/278 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „[v]alstybės narės <…> nustato kiekvieno esamo įrenginio veiklos lygį baziniu laikotarpiu, t. y. nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d., arba, jeigu jis didesnis, 2009 m. sausio 1 d.–2010 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu“.

25. Vis dėlto minėtas teismas taip pat nurodo, kad palyginus su naujais rinkos dalyviais, turinčiais įrenginių technologinio proceso dalių, susijusių su produkto santykiniu taršos rodikliu, matyti, jog pastarųjų atveju joms pagal šio sprendimo 18 straipsnio 1 dalies a punktą taikomas standartinis pajėgumo naudojimo koeficientas niekada nesiektų 100 %[14]. Be to, suteikiant nemokamus apyvartinius taršos leidimus pagal Direktyvos 2003/87 10a straipsnį, laikinai nukrypstama nuo šioje direktyvoje įtvirtinto principo, kad apyvartiniai taršos leidimai parduodami aukcione[15], o tai rodo, kad atitinkamas nuostatas reikėtų aiškinti siauriai.

26. Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Sprendimo [2011/278] 18 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2 dalies antrą pastraipą, siejamus su Direktyvos [2003/87] 3 straipsnio h punktu ir 10a straipsniu, reikia aiškinti taip, kad naujų rinkos dalyvių atveju su kuru susijusios veiklos lygių atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %?“

27. Rašytines pastabas Teisingumo Teismui pateikė Vokietijos Federacinė Respublika ir Europos Komisija.

28. *Ingredion*, Vokietijos Federacinei Respublikai, Vokietijos vyriausybei ir Komisijai buvo atstovaujama 2020 m. kovo 12 d. posėdyje.

IV. Analizė

A. Pirminės pastabos

29. Šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą iš esmės Teisingumo Teismo prašoma nustatyti, ar suteikiant nemokamai apyvartinius taršos leidimus „naujiems rinkos dalyviams“ įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas gali būti lygus 100 % arba didesnis. Prireikus taikant šį koeficientą galėtų būti suteikta daugiau nemokamų apyvartinių taršos leidimų, kai šios įrenginio technologinio proceso dalies faktinis naudojimas viršija jos pradinį įrengtąjį pajėgumą.

30. Reikia priminti, kad padauginus minėtą koeficientą iš įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, pradinio įrengtojo pajėgumo, gali būti apskaičiuotas su kuru susijęs veiklos lygis. Tada pagal Sprendimo 2011/278 19 straipsnio 1 dalies c punktą metinis preliminarus metinis suteiktinų nemokamų apyvartinių taršos leidimų skaičius nustatomas šį veiklos lygį padauginant iš atitinkamo santykinio taršos rodiklio vertės.

31. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad nors, remiantis Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą „nustato valstybės narės, remdamosi tinkamai pagrįsta ir nepriklausomo tikrintojo patikrinta informacija <…> palyginus su informacija apie atitinkamą sektorių“, šioje nuostatoje nenustatytas aiškus šio koeficiento vertės apribojimas.

32. Savo rašytinėse pastabose ir per posėdį Teisingumo Teisme šalys šį teiginį taip pat patvirtino. Iš esmės jos išsakė tris skirtingas pozicijas, kurias trumpai galima išdėstyti kaip nurodyta toliau.

14 Standartiniai pajėgumo naudojimo koeficientai nustatyti pagal 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimo 2013/447/ES dėl standartinio pajėgumo naudojimo koeficiento laikantis Sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 2 dalies priedą (OL L 240, 2013, p. 23).

15 Direktyvos 2003/87 10 straipsnio „Apyvartinių taršos leidimų pardavimas aukcione“ 1 dalyje, be kita ko, numatyta, kad šios direktyvos I priede numatytų veiklos rūšių, išskyrus aviacijos veiklą, atveju nuo 2013 m. valstybės narės aukcionuose parduoda „visus apyvartinius taršos leidimus, išskyrus tuos, kurie skiriami nemokamai pagal 10a ir 10c straipsnius“.

33. Pirma, *Ingredion* laikėsi nuomonės, kad atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas gali būti pakoreguotas ir viršyti 100 %, kai praėjus 90 dienų po įprastos įrenginio eksploatacijos pradžios įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, faktinis naudojimas viršija jos pradinį įrengtąjį pajėgumą [16].

34. Antra, Vokietijos Federacinė Respublika ir Vokietijos vyriausybė iš esmės laikėsi nuomonės, kad atsakymas į klausimą, ar šis koeficientas gali ar negali būti didesnis už 100 %, iš esmės priklauso nuo valstybių narių pagal Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą turimos diskrecijos jį nustatyti [17].

35. Trečia, Komisija tvirtina, kad pagal šio sprendimo 3 straipsnio i įtrauką ir 20 straipsnį tik dėl didelio pajėgumo išplėtimo, t. y. pajėgumą išplėtus bent 10 % palyginti su pradiniu įrengtuoju pajėgumu, gali būti pakeistas naujam rinkos dalyviui preliminariai suteiktinų nemokamų taršos leidimų skaičius. Jeigu atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas galėtų būti naudojamas siekiant atsižvelgti į išplėtimus, kurie, kaip yra *Ingredion* atveju, neviršija 10 % ribos, taigi nepatenka į šiose nuostatose nustatyto mechanizmo taikymo sritį, būtų prieštaraujama minėto sprendimo struktūrai ir tikslams. Be to, įrenginio technologinio proceso dalių, susijusių su produkto santykiniu taršos rodikliu, kurioms taikoma „naujiems rinkos dalyviams“ taikytina tvarka, standartinis pajėgumo naudojimo koeficientas visada būtų mažesnis nei 100 %. Atsižvelgiant į vienodo požiūrio į „naujus rinkos dalyvius“ principą, tas pats turėtų būti taikoma kalbant apie įrenginio technologinio proceso dalių, susijusių su kuro santykiniu taršos rodikliu, atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą.

36. Iškart reikia pažymėti, kad, mano nuomone, *Ingredion* nurodyti susirūpinimą keliantys aspektai iš esmės grindžiami bazinio laikotarpio trukme, kuri, jos nuomone, yra per trumpa ir naudojama apskaičiuojant pradinį įrengtąjį pajėgumą. Reikia priminti, kad pagal
Sprendimo 2011/278 17 straipsnio 4 dalį šis laikotarpis trunka 90 dienų nuo įprastos įrenginio eksploatacijos pradžios [18].

37. Kiek tai susiję su atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu, pagal Vokietijos teisę leidžiama atsižvelgti į faktinį įrenginio naudojimą iki paraiškos dėl apyvartinių taršos leidimų suteikimo pateikimo [19]. Iš esmės *Ingredion* mano, kad dėl to šio koeficiento dydis turi atspindėti įrenginio technologinio proceso dalies faktinį naudojimą, fiksuotą šio laikotarpio (*Ingredion* atveju – nuo 2013 m. rugpjūčio 15 d. iki 2014 m. birželio 20 d.) pabaigoje, prireikus pritaikius didesnį nei 100 % koeficientą, kai šis naudojimas viršija pradinį įrengtąjį pajėgumą.

16 Per posėdį Teisingumo Teisme *Ingredion* pažymėjo, kad ji laikėsi nuomonės, jog įrenginio technologinio proceso dalies didžiausio pajėgumo nereikia traktuoti kaip atskaitos taško ir kad atitinkamas pajėgumo koeficientas turėtų parodyti šios įrenginio technologinio proceso dalies faktinį naudojimą.

17 Siekiant išsamumo reikia pridurti, kad savo rašytinėse pastabose Vokietijos Federacinė Respublika tvirtino, jog tiek *Ingredion*, tiek Komisijos nuomonės buvo suderinamos su Direktyva 2003/87 ir Sprendimu 2011/278. Vis dėlto ji pažymėjo, kad valstybės narės turi teisę remtis galutiniais Komisijos sprendimais, susijusiais su preliminariu nemokamų leidimų suteikimu kitiems jų teritorijoje esantiems įrenginiams, ir kad atsižvelgiant į 2015 m. kovo 24 d. Komisijos sprendimą C (2015) 1733 *final*, *DEHSt* galėjo atsisakyti taikyti atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą, didesnį už 100 % arba lygų 100 %.

18 Reikia pažymėti, kad savo rašytinėse pastabose Vokietijos Federacinė Respublika taip pat nurodė, kad „pagrindinis argumentas, kuriuo pasisakoma prieš atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento ribojimą, buvo toks, kad „pagal Sprendimo 2011/278 17 straipsnio 4 dalį nustatytas pradinis įrengtasis pajėgumas ne visada [parodė] įrenginio pajėgumą ir tai lemia trumpas 90 dienų laikotarpis“.

19 *ZuV 2020* 17 straipsnio 2.1 dalyje numatyta, kad kalbant apie įrenginio technologinio proceso dalis, esančias Vokietijos teritorijoje, atitinkamas pajėgumo koeficientas nustatomas remiantis informacija, susijusia, be kita ko, su įrenginio technologinio proceso dalies faktine eksploatacija *iki paraiškos dėl apyvartinių taršos leidimų pateikimo*, ir remiantis planuojama įrenginio arba jo technologinio proceso dalies eksploatacija bei jų numatomais techninės priežiūros laikotarpiais ir produkcijos ciklais. Per Teisingumo Teismo posėdį Vokietijos Federacinė Respublika pažymėjo, kad atsižvelgiant į tai, jog nauji rinkos dalyviai paraiškas dėl nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo dažnai pateikdavo tik praėjus metams nuo įrenginio technologinio proceso dalies naudojimo pradžios, pagal *ZuV 2020* nuostatas atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas galėjo būti naudojamas, siekiant ištaisyti galimus duomenų, surinktų baziniu laikotarpiu, netikslumus, remiantis kitais duomenimis, išdėstytais laikotarpiu iki paraiškos pateikimo datos. Vis dėlto Komisija nurodė, kad nemokamų leidimų suteikimo naujiems rinkos dalyviams tikslais nebuvo būtina pateikti šių papildomų duomenų, taigi visų valstybių narių nacionalinėms valdžios institucijoms nereikėjo į juos atsižvelgti.

38. Tolesnėse dalyse išdėstysiu priežastis, dėl kurių, priešingai nei *Ingredion*, manau, kad reikalavimas, kad atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %, yra reikalingas atsižvelgiant, pirma, į Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos, kuri susijusi su standartiniu pajėgumo koeficientu, taikomu įrenginio technologinio proceso dalims, susijusioms su produkto santykiniu taršos rodikliu, kontekstą (B dalis), antra, į bendrą šio sprendimo struktūrą (C dalis) ir, trečia, į preliminaraus nemokamų taršos leidimų suteikimo tvarkos bendrą paskirtį ir tikslus (D dalis).

39. Papildomai pateiksiu kelias pastabas dėl diskrecijos, kurią pagal minėto sprendimo 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą turi valstybės narės, kad būtų atsakyta į Vokietijos Federacinės Respublikos ir Vokietijos vyriausybės argumentus (E dalis).

B. Aiškinimas atsižvelgiant į Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos formuluotę ir kontekstą

40. Reikia konstatuoti, kad pagal Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalies pirmą pastraipą apskaičiavimo formulė, taikoma siekiant nustatyti įrenginio technologinio proceso dalių, susijusių su produkto santykiniu taršos rodikliu, veiklos lygį, skiriasi nuo tos, kuri taikoma įrenginio technologinio proceso dalims, susijusioms su šilumos, kuro arba su proceso metu išsiskiriančių šiltnamio efektą sukeliančių dujų santykiniais taršos rodikliais [20]. Iš tikrųjų įrenginio technologinio proceso dalių, susijusių su produkto santykiniu taršos rodikliu, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas nėra taikomas ir reikia remtis standartiniu pajėgumo naudojimo koeficientu, kurį konkrečiai ir tiksliai nustato Komisija [21].

41. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip, beje, nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, jog pagal Sprendimą 2013/447, kuriame šis koeficientas nustatytas 2013–2020 m. laikotarpiui, kiekvienu atveju šis koeficientas yra mažesnis už 1 (taigi už 100 %) [22].

42. Reikia pripažinti, kad sunku suvokti, jog įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, koeficientas, naudojamas siekiant nustatyti naujiems rinkos dalyviams taikomą veiklos lygį ir galiausiai pastariesiems skirtinų leidimų preliminarų skaičių, galėtų būti didesnis už 100 %, kai tokios galimybės nėra įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su produkto santykiniu taršos rodikliu, atveju.

43. Iš tikrųjų, viena vertus, manau, kad remiantis vienodo požiūrio į naujus rinkos dalyvius principu, kuris iš esmės įtvirtintas Sprendimo 2011/278 36 konstatuojamojoje dalyje [23], reikalaujama, kaip teigia Vokietijos Federacinė Respublika, kad visiems „naujiems rinkos dalyviams“ būtų nustatyti vienodi apribojimai, taikomi koeficientui, naudojamam nustatant veiklos lygį.

20 Dėl skirtingų santykinių taršos rodiklių reikšmės ir taikymo sąlygų žr. šios išvados 8 išnašą.

21 Be to, reikia priminti, kad pagal Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą standartinis pajėgumo naudojimo koeficientas, kuris taikomas įrenginio technologinio proceso dalims, susijusioms su produkto santykiniu taršos rodikliu, yra „visų įrenginių, kuriuose gaminamas atitinkamas produktas, vidutinio metinio pajėgumo naudojimo koeficientų 80 procentilis“.

22 Tiksliau tariant šie koeficientai yra nuo 0,731 iki 0,964.

23 Reikia pažymėti, kad pagal Sprendimo 2011/278 36 konstatuojamąją dalį „atsižvelgiant į tai, kad naujiems rinkos dalyviams rezerve numatytas ribotas ATL skaičius, kai nemažai ATL jau bus paskirstyta naujiems rinkos dalyviams, derėtų įvertinti, ar garantuojamos *teisės sąžiningai ir lygiomis sąlygomis gauti* likusius rezervo ATL“ (išskirta mano).

44. Kita vertus, iš kartu nagrinėjamų Sprendimo 2011/278 3 straipsnio b–d ir h punktuose pateiktų apibrėžčių matyti, kad šio sprendimo 18 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta skaičiavimo metodika, taikoma įrenginiams, susijusiems su produkto santykiniu taršos rodikliu, turi būti laikoma tikslesne. Kaip paaiškino Komisija, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas naudojamas tik tada, kai neįmanoma apskaičiuoti produkto santykinio taršos rodiklio [24].

45. Tokį aiškinimą patvirtina įvairių santykinių taršos rodiklių, kurie gali būti taikomi atitinkamai įrenginio technologinio proceso daliai, hierarchija, kuri aiškiai numatyta Sprendimo 2011/278 12 konstatuojamojoje dalyje. Šioje konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad nemokamų taršos leidimų suteikimo būdai, taikomi įrenginio technologinio proceso dalims, susijusioms su šilumos, kuro arba su proceso metu išsiskiriančių šiltnamio efektą sukeliančių dujų santykiniais taršos rodikliais, yra „tr[ys] alternatyv[ūs] skaičiavimo metod[ai]“, taikomi tais atvejais, kai neįmanoma apskaičiuoti produkto santykinio taršos rodiklio.

46. Taigi manau, kad jeigu, kaip nustatyta Sprendime 2013/447, standartinis pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 1 (arba 100 %), taip turėtų būti taip pat ir atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento, taikomo įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, atveju. Toks ribojimas, mano nuomone, reikalingas, siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į visus naujus rinkos dalyvius ir tam, kad būtų laikomasi šių įvairių santykinių taršos rodiklių hierarchijos [25].

C. Aiškinimas atsižvelgiant į Sprendimo 2011/278 bendrą struktūrą

47. Beje, manau, kad atsižvelgiant į Sprendimo 2011/278 bendrą struktūrą ir įvairias šiame sprendime nustatytas apskaičiavimo metodikas, nuostata, jog atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %, yra reikalinga preliminaraus nemokamų taršos leidimų suteikimo „esamiems įrenginiams“ [26] ir „įrenginiams, kurių pajėgumas buvo labai išplėstas“ [27] atvejais.

1. Dėl „esamiems įrenginiams“ taikomos tvarkos

48. Kiek tai susiję su „esamais įrenginiais“, reikia pažymėti, kad šiems įrenginiams ir „naujiems rinkos dalyviams“ taikomos skirtingos tvarkos. Tais atvejais, kai jiems reikia taikyti kuro santykinį taršos rodiklį, remiantis Sprendimo 2011/278 10 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunkčiu, preliminarus metinis nemokamų taršos leidimų skaičius atitinka kuro santykinio taršos rodiklio vertę, padaugintą iš suvartoto kuro ankstesnio laikotarpio su kuru susijusio veiklos lygio vertės. Šis veiklos lygis iš esmės atitinka kuro, ankstesniu baziniu laikotarpiu kiekvienais metais suvartoto gaminant tam tikrus produktus, kiekio medianą [28] per bazinį laikotarpį nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. arba nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d [29].

24 Šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 28 d. Sprendimą *Borealis Polyolefine ir kt.* (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 68 punktas). Manau, kad aiškinimas, kuriuo remiasi Komisija, taip pat patvirtintas Sprendimo 2011/278 4 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nustatyta, kad, „ *kiek buvo įmanoma*, Komisija nustatė <…> santykinius taršos rodiklius“ (išskirta mano).

25 Visų pirma atsižvelgiant į tai, kad pagal Sprendimą 2013/447 standartinis pajėgumo naudojimo koeficientas niekada neviršija 1, manau, kad atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas taip pat turi griežtai neviršyti 100 %

26 Dėl sąvokos „esami įrenginiai“ apibrėžties žr. šios išvados 12 išnašą.

27 Dėl įrenginių, kurių pajėgumas buvo labai išplėstas, reikia pažymėti, kad jos patenka į „naujo rinkos dalyvio“ apibrėžtį, pateiktą Direktyvos 2003/87 1 straipsnio h punkte. Iš tikrųjų kaip „naujas rinkos dalyvis“ apibrėžiamas ne tik „įrenginys <…> kuriam po 2011 m. birželio 30 d. pirmą kartą išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas <…>“ (kaip tai, beje, yra *Ingredion* įrenginio technologinio proceso dalies, kuri nagrinėjama pagrindinėje byloje, atveju), bet taip pat „įrenginys <…> kurio pajėgumai buvo gerokai išplėsti po 2011 m. birželio 30 d.; tik tiek, kiek tai susiję su tokiu išplėtimu“.

28 Įvairūs gaminami produktai išvardyti Sprendimo 2011/278 9 straipsnio 4 dalyje.

29 Kaip jau nurodžiau šios išvados 9 išnašoje, šis laikotarpis (dveji–ketveri metai) nustatytas Sprendimo 2011/278 9 straipsnio 1 dalyje.

49. Reikia pažymėti, kad bazinis laikotarpis (dveji–ketveri metai) tikrai yra ilgesnis nei šiuo sprendimu nustatytas 90 dienų laikotarpis, siekiant nustatyti naujų rinkos dalyvių pradinį įrengtąjį pajėgumą. Be to, kaip pagrįstai nurodo Komisija, esamų įrenginių veiklos lygis apskaičiuojamas netaikant koeficiento, panašaus į tuos, kurie taikomi naujiems rinkos dalyviams.

50. Šiomis aplinkybėmis galima kelti klausimą dėl įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, kuriai taikoma „naujiems rinkos dalyviams“ taikoma tvarka, atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento paskirties. Ar juo, kaip teigia *Ingredion*, siekiama kompensuoti sąlyginai trumpesnę bazinio laikotarpio, naudojamo apskaičiuojant šių įrenginio technologinio proceso dalių pradinį įrengtąjį pajėgumą, trukmę?[30]

51. Manau, kad į šį klausimą reikia atsakyti neigiamai.

52. Reikia pripažinti, kad skirtinga bazinių laikotarpių, į kuriuos atsižvelgiama esamų įrenginių ir naujų rinkos dalyvių atveju, trukmė lemia tai, kad labiau pastarųjų nei esamų įrenginių atveju tikėtina, kad jų įrenginio technologinio proceso dalies pradinis įrengtasis pajėgumas neatitiks jų pajėgumo faktinio naudojimo. Remiantis *Ingredion* nuomone, ši rizika galėtų būti iš dalies sumažinta atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento nustatymo etape atsižvelgus į ilgesniu laikotarpiu (t. y., iki paraiškos dėl taršos leidimų suteikimo pateikimo dienos), grindžiamus duomenis, kurie prireikus leistų padidinti įrenginio technologinio proceso dalių veiklos lygį, taigi ir suteiktinų nemokamų apyvartinių taršos leidimų skaičių.

53. Vis dėlto manau, kad, nustatant atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą net ir atsižvelgus į kiekvienos įrenginio technologinio proceso dalies faktinį naudojimą (skaičiuojant nuo 90 dienų bazinio laikotarpio pabaigos iki paraiškos dėl taršos leidimų suteikimo pateikimo) naujų rinkos dalyvių atveju negalėtų būti surinkti duomenys už laikotarpį, kuris būtų tokios pat trukmės, kaip laikotarpis, už kurį renkami ankstesni duomenys[31] dėl esamų įrenginių. Iš tikrųjų atsižvelgiant į tai, kad Direktyvos 2003/87 3 straipsnio h punkte nustatyta, jog sąvoka „naujas rinkos dalyvis“ apima, be kita ko, įrenginį, kuriam *po 2011 m. birželio 30 d.* pirmą kartą išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas, paprasčiausiai neįmanoma jo atžvilgiu taikyti tokį pat ilgą bazinį laikotarpį, koks taikomas esamų įrenginių atveju, kai teikiama paraiška dėl apyvartinių taršos leidimų suteikimo.

54. Be to, visų pirma Sprendimo 2011/278 17 straipsnio 4 dalies, kurioje nustatytas trumpas 90 dienų bazinis laikotarpis, nuostatos yra visiškai aiškios. Komisija pažymėjo, kad priimdama sprendimą ji suvokė, jog numatyta įprasta įrenginių arba pradėtų eksploatuoti įrenginio technologinio proceso dalių įprasta eksploatacija šio laikotarpio pradžioje dar nebus prasidėjusi. Ji buvo teisi pridurdama, kad priimant Sprendimą 2011/278 buvo „sąmoningai susitaikyta“ su tuo, kad įrenginio arba įrenginio technologinio proceso dalies faktinis naudojimas gali viršyti pradinį įrengtąjį pajėgumą, naudojamą nustatant preliminarų „naujiems rinkos dalyviams“ skirtinų apyvartinių taršos leidimų skaičių[32], nes šio sprendimo 3 straipsnio n punkte numatyta, kad šis bazinis laikotarpis bus pradėtas skaičiuoti nuo tada, kai įrenginys pasieks 40 % jam numatyto pajėgumo.

30 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal 2018 m. gruodžio 19 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/331, kuriuo nustatomos suderinto nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 59, 2019, p. 8), 17 straipsnį „naujiems rinkos dalyviams“ nemokami taršos leidimai 2021–2030 m. laikotarpiui (t. y. ketvirtam prekybos laikotarpiui) suteikiami remiantis ankstesniu veiklos lygiu, įvertintu per pirmuosius kalendorinius metus nuo įprastos eksploatacijos pradžios. Taigi taršos leidimų suteikimo po 2021 m. požiūriu atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas ir 90 dienų bazinis laikotarpis jau nėra reikšmingi.

31 Reikia priminti, kad pagal Sprendimo 2011/278 7 straipsnio 1 dalį apie kiekvieną esamą įrenginį valstybės narės „iš veiklos vykdytojų surenka 2005 m. sausio 1 d.–2008 m. gruodžio 31 d. laikotarpio, arba, jei taikytina, 2009 m. sausio 1 d.–2010 m. gruodžio 31 d. laikotarpio kiekvienų metų, kuriais įrenginys veikė, visus <…> duomenis ir atitinkamą informaciją“.

32 Reikia pažymėti, kad priimdama Sprendimą 2011/278 Komisija vykdė įgyvendinimo įgaliojimus, kaip numatyta Direktyvos 2003/87 10a straipsnyje. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 291 straipsnio 3 dalį, kai Komisija priima įgyvendinimo aktus, Parlamentas ir Taryba iš anksto nustato valstybių narių vykdomos kontrolės, kai Komisija vykdo įgyvendinimo įgaliojimus, mechanizmų taisykles ir bendruosius principus. Be to, Parlamentas gali prieštarauti tokiems aktams, tada Komisija turi atsižvelgti į šią nuomonę, nors ir neprivalo jai pritarti.

55. Atsižvelgdamas į šią informaciją, manau, kaip ir Vokietijos Federacinė Respublika, kad atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento padidinimas iki 100 % arba daugiau tais atvejais, kai tokios įrenginio technologinio proceso dalies kaip eksploatuojama *Ingredion* faktinis naudojimas pasiektų arba viršytų jos pradinį įrengtąjį pajėgumą, prieštarautų sąmoningam teisės aktų leidėjo sprendimui nustatyti ribotą 90 dienų po įrenginio įprastos eksploatacijos pradžios bazinį laikotarpį, naudojamą siekiant nustatyti šį pradinį įrengtąjį pajėgumą. Toks padidinimas *in fine* reikštų, kad prieštaraujama šio sprendimo 17 straipsnio 4 daliai, siejamai su jo 3 straipsnio n punktu, nes tai lemtų tą patį rezultatą kaip minėto pajėgumo padidinimas.

56. Reikia pridurti, kad, kaip tvirtino Vokietijos Federacinė Respublika ir Komisija, bet koks skirtingas esamų įrenginių ir naujų rinkos dalyvių vertinimas, mano nuomone, yra objektyviai pagrįstas [33], nes preliminarus metinis suteiktinų nemokamų apyvartinių taršos leidimų skaičius priklauso ne nuo *realių* gavėjo *teršalų išmetimo*, bet nuo *teorinių „santykinių taršos rodiklių“*, Komisijos apskaičiuotų remiantis 10 % pažangiausių įrenginių išmetamų teršalų kiekiu pagal Direktyvos 2003/87 10a straipsnio 2 dalį.

57. Taigi, neatsižvelgiant į įrenginio technologinio proceso daliai taikomą tvarką (t. y., tvarka, taikoma esamiems įrenginiams, arba tvarka, taikoma naujiems rinkos dalyviams), preliminarus nemokamų taršos leidimų skaičius priklauso nuo šių teorinių santykinių taršos rodiklių, kurie yra tokie patys tiek esamų įrenginių, tiek naujų rinkos dalyvių atveju. Skirtumus, susijusius su kitais šitaip apskaičiuojant reikšmingais elementais, lemia ankstesnių patikimų ir tvarių duomenų, susijusių su naujais pradėtais eksploatuoti įrenginiais, trūkumas ir jo nulemta būtinybė remtis jų veiklos lygio vertinimu, siekiant nustatyti preliminarų apyvartinių taršos leidimų skaičių, kuris jiems gali būti suteiktas nemokamai.

58. Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad Sprendimo 2011/278 20 ir 21 straipsniuose jau numatyta, kad esamiems įrenginiams ir po 2011 m. birželio 30 d. pradėtiems eksploatuoti įrenginiams bus taikoma ta pati apskaičiavimo formulė [34], jeigu buvo atlikta didelių jų pajėgumų pakeitimų, t. y. kad buvo atliktas „didelis [jų] pajėgumo išplėtimas arba didelis [jų] pajėgumo sumažinimas“ [35].

59. Taigi, net jei yra didesnė teisės aktų leidėjo prisiimta rizika, kad veiklos lygis gali neatspindėti tiek naujų rinkos dalyvių, tiek esamų įrenginių faktinio naudojimo, galiausiai gali būti atsižvelgta į bet kokį 10 % viršijantį skirtumą, atsižvelgiant į Sprendimo 2011/278 20 straipsnį [36]. Beje, šiuo atveju teisės aktų leidėjas buvo aiškiai numatęs ne tik 90 dienų, bet ir šešių mėnesių papildomo pajėgumo nustatymo laikotarpį [37].

33 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją vienodo požiūrio principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr., be kita ko, 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 23 punktą).

34 Sprendimo 2011/278 20 ir 21 straipsnių 1 dalyje iš esmės numatyta, kad jei po 2011 m. birželio 30 d. labai išplečiamas arba labai sumažinamas įrenginio pajėgumas, valstybės narės, gavusios įrenginį eksploatuojančio veiklos vykdytojo paraišką, nustato dėl to didelio išplėtimo arba didelio sumažinimo suteiktinų nemokamų apyvartinių taršos leidimų skaičių. Tokiu atveju taikoma šio sprendimo 19 straipsnyje nustatyta metodika, t. y. metodika, numatyta taikyti naujiems rinkos dalyviams.

35 Ši sąvokos „didelis pajėgumo pakeitimas“ apibrėžtis nustatyta Sprendimo 2011/278 3 straipsnio k punkte.

36 Reikia pripažinti, kad pagal Sprendimo 2011/278 20 straipsnyje numatytą sistemą nėra galimybės *a posteriori*, remiantis pirma pateikta paraiška, patikslinti preliminarų įrenginio technologinio proceso daliai suteiktų nemokamų taršos leidimų skaičių. Taigi tiesa, kad naujų rinkos dalyvių atveju galimai nepakankamai įvertintas atitinkamas pajėgumas taršos leidimus suteikiant pirmą kartą vėliau negalės būti kompensuotas. Vis dėlto per teismo posėdį Komisija paaiškino, kad naujiems rinkos dalyviams šis 20 straipsnis galėjo būti taikomas nuo kitų metų po to, kai taršos leidimai suteikti pirmą kartą, jeigu jų pajėgumas buvo labai išplėstas.

37 Žr. Sprendimo 2011/278 3 straipsnio l punktą. Reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamomis aplinkybėmis *Ingredion* remiasi jos įrenginio technologinės proceso dalies faktiniu naudojimu laikotarpiu nuo 2013 m. rugpjūčio 15 d. iki 2014 m. birželio 20 d., t. y. ilgesniu nei dešimties mėnesių laikotarpiu. Taigi ji teigia, kad tuo atveju, kai įrenginio technologinio proceso dalies naudojimas, praėjus 90 dienų baziniam laikotarpiui ir iki jos paraiškos pateikimo, padidėjo 9 %, palyginti su jos pradiniu įrengtuoju pajėgumu, atitinkamas pajėgumo koeficientas galėtų būti patikslintas remiantis laikotarpio, kuris yra kur kas ilgesnis (bent keturiais mėnesiais) už laikotarpį, taikomą didelio pajėgumo išplėtimo atveju (t. y., kai pajėgumas išplečiamas daugiau kaip 10 %), duomenimis.

60. Manau, kad, palyginus esamiems įrenginiams ir naujiems dalyviams taikomas tvarkas, negalima daryti išvados, kad atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turėtų būti 100 % arba didesnis, kai įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, faktinis naudojimas pasiekia arba viršija jos pradinį įrengtąjį pajėgumą. Priešingai, manau, kad teisės aktų leidėjo noras naujų rinkos dalyvių atveju nustatyti 90 dienų po įrenginio įprastos eksploatacijos pradžios bazinį laikotarpį rodo, kaip nurodžiau šios išvados 55 punkte, kad šis koeficientas negali viršyti šio procentinio dydžio.

2. Dėl tvarkos, taikomos „įrenginiams, kurių pajėgumas buvo labai išplėstas“

61. Be to, manau, kad Sprendimo 2011/278 20 straipsnyje numatytai sistemai būtų prieštaraujama, jeigu įrenginio technologinės proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, kuriai taikoma „naujiems rinkos dalyviams“ skirta tvarka, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas galėtų būti 100 % arba didesnis, kai pajėgumo išplėtimas yra mažesnis už šioje nuostatoje nustatytą 10 % ribą.

62. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Sprendimo 2011/278 20 straipsnį nemokamų apyvartinių taršos leidimų, suteiktinų siekiant atsižvelgti į didelį įrenginio pajėgumo išplėtimą, skaičius, kaip pažymėjo Vokietijos Federacinė Respublika, priklauso nuo to, ar įvykdytos šio sprendimo 3 straipsnio i punkte numatytos dvi sąlygos.

63. Viena vertus, turi būti atliekamas vienas ar daugiau atpažįstamų fizinių pokyčių, susijusių su įrenginio technologinio proceso dalies techninе konfigūracija ir veikimu, kurie yra ne vien esamos gamybos linijos pakeitimas. Kita vertus, turi būti galimybė įrenginio technologinio proceso dalį eksploatuoti tokiu pajėgumu, kuris būtų ne mažiau kaip 10 % didesnis už pradinį įrengtąjį pajėgumą iki pokyčių atlikimo, arba jos veiklos lygis turi būti akivaizdžiai didesnis, dėl kurio būtų papildomai suteikta daugiau kaip 50 000 apyvartinių taršos leidimų per metus.

64. Be to, pagal Sprendimo 2011/278 20 straipsnio 2 dalį „[v]alstybės narės reikalauja, kad veiklos vykdytojas kartu su paraiška pateiktų įrodym[ų], jog didelis pajėgumo išplėtimas atitinka kriterijus“.

65. Šiomis aplinkybėmis manau, kad jeigu, kaip teigia *Ingredion*, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas galėtų būti didesnis už 100 %, kad, kaip jos įrenginio technologinio proceso dalies atveju, atspindėtų 9 %, palyginti su pradiniu įrengtuoju pajėgumu, padidėjusį faktinį naudojimą[38], tokia galimybė prieštarautų aiškiam teisės aktų leidėjo norui suteikiamų apyvartinių taršos leidimų skaičių leisti patikslinti tik tais atvejais, kai išplėtimas yra didelis, t. y. siekiantis ne mažiau kaip 10 % pradinio įrengtojo pajėgumo.

66. Atrodo, kad šis teisės aktų leidėjo noras aiškiai nurodytas
Sprendimo 2011/278 35 konstatuojamojoje dalyje, kurioje numatyta, kad „investicijos, kuriomis labai padidinamas įrenginio pajėgumas (didelis išplėtimas) ir dėl kurių gali būti suteikiami ATL iš rezervo, skirto naujiems rinkos dalyviams, <…> turėtų būti vienareikšmės ir tam tikro masto, siekiant, kad per anksti nebūtų išnaudotas naujiems rinkos dalyviams skirtas ATL rezervas, kad nebūtų iškraipoma konkurencija, kad nebūtų nereikalingos administracinės naštos ir kad visų valstybių narių įrenginiams būtų užtikrintos vienodos sąlygos“[39].

38 *Ingredion* manymu, tokiu atveju atitinkamai reikėtų fiksuoti 109 % pajėgumo naudojimo koeficientą.

39 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Sprendimo 2011/278 19 straipsnio 4 dalį apyvartiniai taršos leidimai, esantys naujiems rinkos dalyviams skirtame rezerve, suteikiami „įrenginius eksploatuojantiems veiklos vykdytojams iš eilės“.

67. Reikia pridurti, kad per Teisingumo Teismo posėdį Komisija patvirtinto, jog negalėjo būti remiamasi atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu siekiant atsižvelgti į galimą įrenginio pajėgumo išplėtimą, nes išplėtimas jau patenka į specifinės sistemos taikymo sritį; ji taip pat patvirtino Sprendimo 2011/278 20 straipsnyje nustatytus ribojimus.

68. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, pritariu šiai nuomonei.

3. Tarpinė išvada

69. Atsižvelgdamas į tvarkas, taikomas „esamiems įrenginiams“ ir „įrenginiams, kurių pajėgumas buvo labai išplėstas“, manau, kad, remiantis bendra Sprendimo 2011/278 struktūra, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 % [40].

70. Kitoje dalyje išnagrinėsiu, kodėl man atrodo, kad Sprendime 2011/278 ir Direktyvoje 2003/87 nustatyta preliminaraus nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo tvarka taip pat patvirtina nuostatą, kad atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %.

D. Aiškinimas atsižvelgiant į preliminaraus nemokamų taršos leidimų suteikimo tvarkos bendrą paskirtį ir tikslus

71. Reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus [41].

72. Kalbant apie preliminaraus nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo tvarkos, įtvirtintos Direktyvos 2003/87 10a straipsnyje ir Sprendime 2011/278, bendrą paskirtį ir tikslus, reikia pažymėti, kad šia tvarka nukrypstama nuo principo, kad apyvartiniai taršos leidimai parduodami aukcione, kurį teisės aktų leidėjas laikė „paprasčiausia ir ekonomiškai veiksmingiausia sistema“ [42], atsižvelgiant į tikslą „skatinti taupiai ir ekonomiškai efektyviai mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį“, nurodytą Direktyvos 2003/87 1 straipsnyje [43].

73. Šiomis aplinkybėmis pagal šios direktyvos 10a straipsnio 11 dalį nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų kiekis mažinamas laipsniškai nuo 2013 m. iki 2020 m., siekiant, kad 2027 m. šių nemokamų taršos leidimų visai nebūtų [44]. Taigi, siekiant sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimas turi būti vis labiau grindžiamas tik tuo principu, kad taršos leidimai parduodami aukcione.

40 Tuo pačiu klausimu žr. „Guidance Document n° 2 on the harmonized free allocation methodology for the ES-ETS post 2012 (Guidance on allocation methodologies)“ [Gairės Nr. 2 dėl suderinto nemokamų taršos leidimų suteikimo metodo Europos Sąjungoje po 2012 m. (Suteikimo metodikos gairės), p. 32] ir „Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications“ (Dažnai užduodami klausimai dėl paraiškų, susijusių su naujais rinkos dalyviais ir veiklos nutraukimu, p. 8), dokumentus, kuriais remiasi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir kuriuose numatyta, kad negali būti pripažintas 100 % ar didesnis atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas. Šiuo klausimu reikia priminti, kad nors šie dokumentai teisiškai neprivalomi, juose yra papildomos informacijos, kuri padeda geriau suprasti bendrą Direktyvos 2003/87 ir Sprendimo 2011/278 struktūrą (žr., be kita ko, 2018 m. sausio 18 d. Sprendimo *INEOS*, C-58/17, EU:C:2018:19, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Spenner*, C-189/19, EU:C:2020:381, 49 punktą).

41 Žr. 2019 m. birželio 20 d. Sprendimą *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 71 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

42 Žr. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/29/EB. iš dalies keičiančios Direktyvą [2003/87], siekiant patobulinti ir išplėsti Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą, 15 konstatuojamąją dalį. Taip pat žr. mano išvadą byloje *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167, 69 punktas).

43 Žr. 2018 m. balandžio 12 d. Sprendimą *PPC Power* (C-302/17, EU:C:2018:245, 18 punktas) ir 2018 m. gegužės 17 d. Sprendimą *Evonik Degussa* (C-229/17, EU:C:2018:323, 41 punktas).

44 Žr. 2019 m. birželio 20 d. Sprendimą *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

74. Siekiant įgyvendinti šį tikslą, Sprendimo 2011/278 36 konstatuojamojoje dalyje pažymėta, kad naujiems rinkos dalyviams rezerve numatytas ribotas apyvartinių taršos leidimų skaičius [45]. Be to, Direktyvos 2003/87 10a straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos antrame sakinyje nustatyta, kad valstybės narės aukcione naujiems rinkos dalyviams parduoda numatytus apyvartinius taršos leidimus, kurie nebuvo paskirstyti.

75. Šiuo klausimu Komisija taip pat pažymėjo, kad priimdama Sprendimą 2011/278 ji nepasirinko kompensuoti įrenginio technologinio proceso dalies pajėgumo padidėjusio naudojimo, palyginti su jos pradiniu įrengtuoju pajėgumu, atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficientą patikslinant taip, kad jis būtų didesnis už 100 %, būtent dėl to, kad paskatintų naudoti veiksmingus būdus sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį arba prireikus įsigyti atitinkamą apyvartinių taršos leidimų skaičių pagal prekybos sistemą.

76. Manau, kad atsižvelgiant į šiuos aspektus beveik nekyla abejonių, jog paisant nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo tvarkos bendros paskirties ir įgyvendinant šios tvarkos tikslus, taip pat remiantis Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytais reikalavimais ir bendra jo struktūra, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas bet kuriuo atveju turi mažesnis už 100 % [46].

E. Papildomas valstybių narių diskrecijos vertinimas

77. Dėl ankstesniuose šios išvados punktuose nurodytų priežasčių manau, kad klausimas, ar įrenginio technologinio proceso dalies, susijusios su kuro santykiniu taršos rodikliu, kuriai taikoma „naujiems rinkos dalyviams“ nustatyta tvarka, atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %, turi būti išspręstas pasitelkiant kontekstinį ir teleologinį aiškinimą, grindžiamą Sprendimo 2011/278 bendrąja struktūra ir preliminaraus nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo tvarkos bendra paskirtimi ir tikslais. Taigi šio klausimo, kaip teigia Vokietijos Federacinė Respublika ir Vokietijos vyriausybė, neapima valstybių narių turimos diskrecija pagal Sprendimo 2011/278 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

78. Šiuo aspektu, siekiant išsamumo, reikia priminti, kad, kalbant apie nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimą, Direktyvos 2003/87 10a straipsnio 1 dalyje teisės aktų leidėjas akcentavo visiško suderinimo būtinybę, nustatydamas, kad „Komisija priima visai Bendrijai taikomas ir visiškai suderintas įgyvendinimo priemones dėl apyvartinių taršos leidimų paskirstymo“.

79. Kaip anksčiau nurodžiau savo išvadoje byloje *INEOS Köln* [47], tuo pagrindu Komisija priėmė Sprendimą 2011/278, ir, manau, nekyla abejonių, kad šiuo sprendimu, siejamu su šios direktyvos 10a straipsniu, vykdomas išsamus materialių nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo aspektų suderinimas [48].

80. Visų pirma šio sprendimo 19 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad Komisija gali atmesti preliminarų bendrą metinį naujam rinkos dalyviui nemokamai suteiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių.

45 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2003/87 10a straipsnio 7 dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį 5 % viso apyvartinių taršos leidimų skaičiaus, skirto 2013–2020 m. laikotarpiui, atidedami naujiems rinkos dalyviams – tai didžiausias procentinis dydis.

46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad savo išvadoje byloje *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167, 69 punktas) nurodžiau, jog visi nemokamų apyvartinių taršos leidimų suteikimo apribojimai padeda laipsniškai diegti visų apyvartinių taršos leidimų pardavimo aukcione sistemą, kurios siekia teisės aktų leidėjas.

47 C-572/16, EU:C:2017:896, 70 punktas.

48 Žr. 2016 m. birželio 22 d. Sprendimą *DK Recycling und Roheisen / Komisija* (C-540/14 P, EU:C:2016:469, 52–55 punktai).

81. Taigi manau, kad net jeigu Teisingumo Teismas, kaip Vokietijos Federacinė Respublika ir Vokietijos vyriausybė, nuspręstų laikytis nuomonės, priešingos nei mano, kad valstybės narės, paisydamos minėto sprendimo 18 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytų apribojimų, gali savo nuožiūra nustatyti didesnį nei 100 % atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą, jų nebūtų galima kritikuoti dėl to, kad jos pritaria Komisijos nuomonei, įskaitant tada, kai tokia nuomonė grindžiama to sprendimo taikymu specifinių įrenginių atveju (kaip tai yra pagrindinės bylos aplinkybėmis [49]), jeigu jos gali iš anksto numatyti, jog tokia pozicija taip pat bus taikoma kitų įrenginių atveju.

V. Išvada

82. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau taip atsakyti į *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas, Vokietija) pateiktą prejudicinį klausimą:

2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimo 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės, 18 straipsnio 1 dalies c punktas ir 2 dalies antra pastraipa, siejami su 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Sąjungoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB, iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB, 3 straipsnio h punktu ir 10a straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad naujų rinkos dalyvių atveju su kuru susijusiam veiklos lygiui taikomas atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas turi būti mažesnis už 100 %.

49 Kaip nurodžiau šios išvados 19 punkte, pagrindinės bylos aplinkybėmis *DEHSt* nusprendė remtis 99,9 % atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu, nes savo 2015 m. kovo 24 d. sprendimu Komisija atmetė 100 % arba didesnius trijų kitų Vokietijos įrenginių atitinkamus pajėgumo naudojimo koeficientus.